

บุตรชายคนแรกของฉันมีนามว่า มะญีด ซึ่งเป็นชะฮาดัตเมื่ออายุได้ 11 ปี ก่อนที่จะกล่าวถึงการเป็นชะฮาดัตของเขา อนุญาตให้ฉันได้พรรมาถึงประวัติการต่อสู้เพื่อการปฏิวัติอิสลามของเขา โดยสังเขป

ในปี 1342 (1964) ฉันได้เข้าร่วมในการต่อสู้ที่เมือง รุสตาบ์ (เมืองหนึ่งในระแวกของอิสฟาฮาน) สามารถจะกล่าวได้ว่าฉันได้ปฏิบัติตามอิมามผู้นำแห่งอิสลามมาโดยตลอดและได้เข้าร่วมกับเพื่อน ๆ 4-5 คนในการต่อต้านรัฐบาลยุคก่อนโดยการนำข่าวสารของท่านอิมามมาเผยแพร่แก่ประชาชนได้ทราบกันในช่วงนั้นเอง บุตรชายของฉันด้วยจิตใจที่รักอิสลามเขาได้นำสาส์นของท่านอิมามมากล่าวแก่เพื่อน ๆ ของเขาโดยไม่กลัวเกรงใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นพวกเขาจึงถูกไล่ออกจากโรงเรียน

ในปี 56 (1978) การเคลื่อนไหวนี้ได้ขยายตัวออกเป็นวงกว้างซึ่งสามารถจะกล่าวได้ว่าการเดินขบวนประท้วงแห่งแรกที่เริ่มขึ้น ณ ที่รุสตาบ์ หลังจากชัยชนะการปฏิวัติอิสลามประชาชนได้พยายามอย่างหนักเพื่อที่จะปฏิบัติตามแนวทางแห่งอิสลามที่อิมามได้ชี้ทางนำและพวกเขาพร้อมเสมอที่จะบริจาคทรัพย์สมบัติของพวกเขาเพื่อวิถีทางของการปฏิวัติอิสลามและป้องกันมิให้เกิดการหลงผิดจากการยั่วยวนของฝ่ายตรงข้ามและในปี 59 (1981) มีข่าวว่า บันนีซัดร์ ผู้ขายชาติและพวกได้พยายามก่อความไม่สงบสร้างสถานการณ์และใส่ร้ายป้ายสีแก่ท่านอิมาม ดังนั้นอาญาตุลาอาฮ์ มนตาศีรี จึงได้ออกแถลงการณ์ ถึงประชาชนเพื่อแก้ข่าวที่เกิดขึ้น และให้ประชาชนรณรงค์

การเสียดสี

ด้วยพระนามของพระเจ้าเป็นเจ้า

ฉันมีบุตรชายอยู่สี่คนได้อุทิศพวกเขาในวิถีทางแห่งอิสลามและการปฏิบัติเพื่ออิสลาม ฉันกล้าที่จะกล่าวได้ว่าไม่รู้สึกเสียดายเลย เพราะว่ามัน

ได้อบรมพวกเขาจนเติบโตใหญ่เพื่อรับใช้อิสลามและทราบดีว่า บุตรทั้งสี่คนนี้พวกเขาได้ดำเนินรอยตามวิถีทางของท่านอิมามสุเซน (อ)

เดินขบวนต่อต้านข่าวนั้นในแถบมัซยิด และสถานที่สำคัญอีกหลายแห่งใน ขบวนการประท้วงนั้นพวกมุนาฟีกิน และพวกสนับสนุนนิจักร ได้ขับรถพุ่ง เข้าชนเด็กชายคนหนึ่งอายุเพียง 11 ปี นั่นก็คือ มะญู๊ด ซึ่งเดินอยู่ในแถวหน้า สุดคั้งนั้นเขาจึงกลายเป็นชะฮีด ถึงอย่าง ไรก็ตามการเดินขบวนก็ยังคงดำเนิน ต่อไปเพื่อเป็นเยี่ยงอย่างแก่ประชาชน ทั้งหลายในการต่อสู้หลังจากการเป็น ชะฮีดของมะญู๊ด เราได้ไปเยือนบ้าน ของบุคคลที่เขาได้พุ่งรถเข้าชนมะญู๊ด นั้นพยายามจะลงโทษเขาตามวิถีทาง แห่งอิสลามจนในที่สุดเขาได้เข้าใจเป้าหมายแห่งการปฏิวัติอิสลามซึ่งฉันมีความรู้สึกละเอียดใจและสาบานไว้ว่าขอให้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้ายกโทษความผิดต่าง ๆ ของฉันด้วย และมีความรู้สึก ยินดีอย่างมากถึงแม้ต้องเสียบุตรชาย วัย 11 ปีแต่สามารถแนะนำคนกว่าร้อย คนให้เข้าใจอิสลามและพวกเขาได้ขอ ลุกโทษต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแล้ว

ชะฮีดคนที่ สอง

ฮญูบีมุฮัมมัด ฎิญาอี้ ได้กล่าวต่อ ไป

บุตรคนต่อไปของฉันมีนามว่า อัยกัร มีอายุประมาณ 16 ปีได้ ในช่วง การปฏิวัตินั้นเขาเป็นนักเรียนอยู่เขาได้ เป็นหัวหน้าเด็ก ๆ ในการรณรงค์ต่อ ต้านรัฐบาล อัยกัร เป็นแก้วตาของแม่ มากที่สุด เพราะว่าเราไม่มีบุตรสาว อัยกัร ได้ช่วยงานบ้านเราทุกอย่าง หลังจากที มะญู๊ดได้เป็นชะฮีดบุตร ชายคนโตของฉันซึ่งมีนามว่า โคดา บักซุ ซึ่งอายุได้ 17 ปีได้รับราชการใน กองทัพ ในช่วงที่เกิดการกบฏ, ของผู้ ทรยศต่ออิสลาม ฉันได้ขอพรต่อพระเจ้า เป็นเจ้าให้พระองค์คุ้มครองกองทหาร

นี้ในการปราบกบฏ อัยกัรต้องการที่จะ ไปสนามรบเพื่อที่จะขจัดภัยของชาติ แต่ในขณะนั้นเขายังเรียนอยู่ และด้วย จิตใจอันแรงกล้า เขาได้เลือกวิถีทาง ออกไปสู่แถบพื้นที่ คูคิสถาน และได้ ใช้เวลา 45 วันในการสู้รบกับพวกต่อ ต้านและเขากลับมาบ้านเพื่อที่จะ มาสอบเพราะอยู่ในช่วงการสอบ แต่ ทว่าระยะเวลาการสอบเลื่อนออกไป ในช่วงที่มีข่าวการเป็นชะฮีดของ ท่านประธานาธิบดี ฎิญาอี้ อัยกัรจึง ตัดสินใจมุ่งตรงไปยังแนวรบ และต่อสู้ เคียงบ่าเคียงไหล่กับทหารอย่างภาคภูมิ จนกระทั่งถึงวันที่ 12 ซัรวิร์ ปี 1982 ได้ถึงแก่ชะฮีด เมื่อข่าวการเสียชีวิต ของเขาได้มาถึงฉันกล่าวว่า “นี่คืองาน แต่งงานบุตรชายของฉัน ซึ่งมีช่าง หนึ่งกุมดอกไม้ หน้าตาอึมเอบอะไร เช่นนี้” ประชาชนจำนวนมาก พาฉัน มาร่วมในงานฝังศพของเขา เมื่อฉัน กลับมาถึงบ้านก็เข้าไปหิบบรูษของอัยกัร ออกมา มารดาของเขาถามว่า จะเอารูป นี้ไปไหน ฉันเลยกล่าวว่า ขณะนี้อัยกัร กลายเป็นชะฮีดเสียแล้ว มารดาก็เลย ลุกขึ้นและกล่าว “อินนาลิลลาฮู วะอิน นาลิ รัอญูฮูน” ในการร่วมเดินแห่ศพ ของอัยกัร มารดาของเขาได้ร่วมแบก ร่างอันไร้วิญญาณของอัยกัรบนบ่าของ นางเองเช่นกัน ในขณะที่อัยกัรได้เป็น ชะฮีดคั้งนั้น พี่ชายของเขา โคดาบักซุ กำลังอยู่แนวรบด้านอาบาดาน คนอื่น ๆ พยายามบอกกับเขาว่า บิดาเขาป่วย หนัก ต้องการให้เขากลับบ้านด่วน เขา กล่าวว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยบิดาของ ข้าพเจ้าด้วย ต่อมากคนเหล่านั้นก็พยายาม กล่าวอีกว่า บิดาของเขานั้นเสียชีวิต แล้วให้กลับบ้านด่วน เขากลับหัวเราะ และกล่าวว่า ถึงแม้ว่าบิดาของฉันจะ

เสียชีวิต แต่ศพของท่านก็จะไม่อนุญาต ให้ฉันละทิ้งสนามรบนี้ไปแม่เขาได้ ทราบข่าวการเป็นชะฮีดของน้องชาย คนเล็กของเขา และเขาได้กล่าวว่า “น้องที่เจ้านั้นได้คัมคัวร์สชาติแห่งชะ ฮาดัตไปก่อนพี่” หลังจากที่น้องชาย ของเขาทั้งสองนั้นเป็นชะฮีดตไปแล้ว เขาเคยมีความคิดที่ไม่อยากกลับไปสู่ สนามรบอีก แต่ฉันได้กำชับให้เขากลับ ไปอีก และในวันที่ 15 เดือน 7 ปี 60 (1982) เขากลับจากสนามรบ ฉันได้ กล่าวกับเขาว่า “ท่านเอิมานได้ย้าถึง ความสำคัญของการศึกษา” และเมื่อ ใดที่มันจำเป็นละก็ สามารถที่จะกลับ มายังสนามรบได้อีก เขาจึงเข้าศึกษา ต่อไป ๆ จนกระทั่งเขาจบการศึกษา และกล่าวว่า “ฉันจะต้องกลับไปสนาม รบ” ฉันจึงอนุญาตให้เขาไปและฉันได้ ส่งเขา ในที่สุดเขาก็ได้ร่วมเดินทางไป กลับกองกำลังอิสลามอีกครั้งหนึ่งและ ในการต่อสู้ที่ บุสตาน วันที่ 10 ออเชร 60 (1982)

เขาจึงกลายเป็นชะฮีดคนที่สาม หลังจากทีน้องชายคนเล็กของเขาได้ จากไปเมื่อข่าวการเป็นชะฮีดของเขา แพร่ออกไปมารดาของเขาซึ่งเอนป่วย อยู่ก่อนแล้วและหมอก็บอกว่าต้องคอย เอาใจใส่อย่างมากเนื่องจากความดัน โลหิตของนางนั้นต่ำมากฉันไม่กล้า บอกกับนาง อีกครั้งว่าบุตรชายของนาง นั้นจากไปแล้วฉันไม่อาจหลับตาลงได้ มันคอยจะเตือนสติฉันอยู่ตลอดเวลาว่า “ท่านไม่ตั้งใจหรือที่ฉันได้เป็นชะฮีด” คั้งนั้นทั้งคั้งฉันนอนไม่หลับเลยจึงลุก ขึ้นมามองดูเสื้อผ้าของเด็ก ๆ ที่พวก เขาเคยใส่มันเปื้อนเปรอะและนำมาซัก ดั้งนั้นเช้าวันรุ่งขึ้นฉันพร้อมทั้งบรรดา เพื่อน ๆ ทหารอาสาสมัครทั้งหลายได้

มาเยี่ยมศพเขาต่างมีอาชญาที่จะอดกลั้น ความอาลัยไว้ได้จึงร้องคร่ำครวญออกมา ภรรยาฉันได้ปลอบพวกเขาและกล่าวว่า “เด็กทั้งหลายอย่าเสียใจไปเลยฉันเองรู้สึกดีใจที่บุตรชายคนที่สามของฉันมีส่วนร่วมได้ร่วมในการปกป้องอิสลามและเป็นชะฮาดัตในแนวทางนี้” ในขณะที่นางยังป่วยอยู่นั้นนางได้กล่าวว่า จะขอร่วมแบกร่างอันไร้วิญญาณของบุตรชายของนางไปฝังด้วยคนหนึ่งและนางได้ฝังร่างของบุตรชายด้วยมือของตนเอง ฮัจญี มุฮัมมัด ฎิญาอียะ ได้กล่าวต่อไปว่าพวกเขาไม่ยอมอนุญาตให้ฉันออกสนามรบเหมือนดั่งที่ฉันเคยออกไป ฉันจึงบอกกับเขาว่า ถ้าไม่ยอมให้ฉันออกรบละก็ฉันจะไม่ยอมฝังศพบุตรชายของฉัน หลังจากที่พวกเขาได้อนุญาตแล้วฉันจึงฝังบุตรชายร่ำวกับคนอื่น ๆ ฉันได้ไปร่วมในแผนยุทธการ ฟัดฮัลมุบีน ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างมาก บุตรชายคนต่อมาของฉันก็คือ มุฮัมมัด เรซา กุสเร มีอายุได้ 14 ปี ได้ยิบอาวุธของโคดาบซ์คุซันและกล่าวว่าเขาต้องการที่จะออกรบเช่นกันฉันก็ไม่สามารถที่จะห้ามปรามเขาได้ในช่วงนั้นฉันได้เข้าร่วมในแผนปฏิบัติการ บัยตุลมุคัดดร์นั้นฉันได้รับบาดเจ็บจากสะเก็ดจากระเบิดของปืนครกซึ่งมันเดือนสติฉันอยู่ตลอดเวลาหลังจากได้รับการพักผ่อนพอสมควรในโรงพยาบาลจึงกลับไปกองทหารผู้บังคับบัญชากองทหารกล่าวว่า “บุตรชายของท่านได้เป็นชะฮาดัตไปสามคนแล้วท่านไม่ควรที่จะออกรบอีกฉันรู้สึกเสียใจมากและพยายามขอร้องเขาอยู่นานแต่ก็ไม่ใช่ผลฉันกลับมาบ้าน มุฮัมมัด เรซาบุตรชายคนเล็กก็รีบรื้อให้ฉันพาเขามาสมัครเป็นทหารอาสาพวกทหาร

เหล่านั้นก็ไม่ค่อยสนับสนุนเพราะเข้าใจดีว่าฉันได้เสียบุตรชายไปแล้วถึงสามคน แต่ก็ใช้เวลาอยู่นานจนผู้บังคับบัญชายอมอนุญาตฉันและบุตรชายได้เข้าร่วมในแผนปฏิบัติการ รัมฎอม ประสพความสำเร็จอย่างดีเลิศและมีโอกาสได้กลับมาเยี่ยมที่ฝังศพอิมามราชา (อ) จากนั้นก็กลับมายังบ้านและมุฮัมมัด เรซาได้ขออนุญาตมารดาเพื่อที่จะออกไปสนามรบมารดาเขาก็อนุญาตให้เขาไปและกล่าวกับฉันว่าเราควรจะหาคุ้มครองให้แก่มุฮัมมัด นางได้เตรียมการหาตัวเจ้าสาวเพื่อบุตรชายของนาง แต่ว่าเวลาผ่านไปไม่นานนักนางก็ได้รับข่าวว่าบุตรชายของนางนั้นเป็นชะฮาดัตเสียแล้วเมื่อร่างอันไร้วิญญาณของมุฮัมมัดถูกแบกมาถึงบ้านของเราใบหน้าของเขามืดมิดและนางได้กล่าวว่า “โอ้พระผู้เป็นเจ้าทรงรับบุตรชายที่เป็นชะฮาดัตทั้งสี่ของข้าพเจ้าด้วยเถิด” ดังนั้นมูลนิธิเพื่อชะฮาดัตจึงได้ประกาศเป็นวันไว้อาลัยทั่วไปขึ้น และฉันกับภรรยาจึงได้นำร่างของบุตรชายไปฝัง

ฉันรู้สึกละอาย

ฮัจญี มุฮัมมัด ฎิญาอียะ ได้กล่าวต่อไปว่าฉันรู้สึกละอายต่อพระผู้เป็นเจ้าเหลือเกิน ที่ฉันไม่สามารถนำบุตรชายคนต่อไปที่จะออกรบได้แล้ว เพราะเขานั้นมีอายุเพียง 12 ปีเท่านั้นเอง มีนามว่า อับดุลลาฮ์ ซึ่งมีปณิธานอันแน่วแน่ที่จะเดินตามรอยเท้าของชะฮาดัตทั้งสี่จากเหตุการณ์นี้เองท่านประธานาธิบดีของเราได้เคยมาเยือนอิสฟาฮานครั้งหนึ่งและได้เคยเชื่อเชิญให้เราเข้าพบท่านอิมามซึ่งมันเป็นโอกาสทองของเราในการได้เยี่ยมท่านอิมามอย่างใกล้ชิดและภรรยาฉันได้กล่าวแก่ท่านอิมาม

ว่า “บรรดาสตรีและผู้เป็นมารดาทั้งหลายพร้อมที่จะเสียสละทุกสิ่งทุกอย่างแม้กระทั่งบุตรอันเป็นที่รักยิ่งของเขา เพื่อพิทักษ์ปกป้องพื้นแผ่นดินแห่งอิสลามตามวิถีทางแห่งการปฏิบัติอิสลาม”

จงยึดวิถีทางแห่งไซนับ

มารดาของชะฮาดัตทั้งสี่ ได้กล่าวว่า “จากความโปรดปรานของพระผู้เป็นเจ้าที่ทำให้เราได้บรรลุถึงจุดความประสงค์ของพระองค์ ในการดำรงไว้ซึ่งอิสลามฉันขอส่งสาส์นนี้ไปสู่พี่น้องมุสลิมะห์และมารดาทั้งหลายว่า

เราทั้งหลายจะต้องเดินตามรอยวิถีทางแห่งไซนับและแนวทางแห่งการเป็นชะฮาดัตของท่าน ไซยิดุลชะฮาด้า พวกมารดาทั้งหลายปฏิเสธต่อการพลีเพื่อแนวทางแห่งชะฮาดัต บนพื้นแผ่นดินนี้แล้วไซร้ อิสลามอันเป็นที่รักยิ่งของเราจะตกอยู่ภายใต้ภัยอันทรยศอย่างใหญ่หลวง และนี่คือโลหิตอันบริสุทธิ์ที่ปกป้องพิทักษ์รักษาพื้นแผ่นดินแห่งอิสลาม

ดังนั้น มารดาที่เคารพรักทั้งหลาย จงกู่ก้องร้องขานต่อสายโลหิตที่ปกป้องรักษาพื้นแผ่นดินแห่งอิสลามนี้ไว้